

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வீட்டு வன்முறை :
மீளாய்வும் விளக்கமும்

Journal of Social Review
Volume 3 (2)
December 2014
Department of
Social Sciences

VIOLENCE AGAINST WOMEN : REVIEW AND EXPLANATION

கலாநிதி. ஏ. எல். எம். றியால்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சமூகத்தில் முக்கிய பகுதியினராக காணப்படும் பெண்கள் அவர்களது வாழ்வில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்துவருகின்றனர். அப்பிரச்சினைகளுள் வீட்டு வன்முறை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வீட்டு வன்முறைகளின் தளமாக பெண்களின் வாழ்விடங்கள் அமைந்திருப்பது துரதிஸ்டவசமானது. அதேவேளை வீட்டு வன்முறைகளின் தாக்கம் இன்று குடும்பங்களுக்கு அப்பால் சமூக மட்டத்தில் பாரியதொரு பிரச்சினையாகவும் மாறிவருகின்றது. இதனால் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகள் குறித்த சர்வதேச, தேசிய மட்ட ஆய்வுகளும் அதிகரித்தவண்ணமுள்ளன. இப்பின்புலத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வீட்டு வன்முறைகளின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாக அது தொடர்பில் காணப்படுகின்ற அனுபவ ஆய்வுகள் தொடர்பான மீளாய்வு விளக்கத்தினை வழங்கத்தக்கதாக இக்கட்டுரை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிமுகம்

எமது மக்களிடத்தில் குடும்பம் என்பது ஒரு பாதுகாப்பான இடம் என்றும், வன்முறைகளில் இருந்து பாதுகாப்பு பெறவும், மற்றும் வாழ்வாதாரத்தையும், பாதுகாப்பையும், குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் இடமாகவும் அது இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை வழங்குகின்றது (Bamettetal,1997:4) உண்மையில் பெண்களுக்குக்கெதிரான தனிப்பட்ட வன்முறைகள் அதிகம் இடம்பெறும் இடமாக குடும்பம் காணப்படுகிறது (Moona chie & Van Zyl,1994:35). வீட்டு வன்முறையானது தீவிரமான பொருளாதார, சுகாதார, சமூகப் பிரச்சினையாகும். இது தொன்று தொட்டே பொதுவாக இடம்பெற்று வருவதாகவும் (Bowker,1983:1), தற்போது அது

எல்லா இடங்களிலும் அதிகரித்துள்ளதாகவும் வரலாறு சான்று பகிர்கின்றது (Schomstein,1997:2).

பெண்களின் பிரச்சினை தொடர்பான அவதானமானது வீட்டு வன்முறையை எதிர்த்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு பல்வேறு துறைகளில் இருந்தும் நிபுணர்களைத் தூண்டியது. ஆனால் முன்னேற்றமான வெளிப்பாடுகள் உறுதியானதாக ஏற்படவில்லை (Finkelhor,1988:90). ஏனெனில், சகலவிதமான மனித குழுமங்களுக்கும் குடும்பம் என்பது மிக அடிப்படையானதும், சிக்கல் மிகக் கதும், தீவிரமானதொரு அமைப்பாகவும் காணப்படுவதனாலாகும்

(Finkelhor, 1988:9). குடும்பக் கட்டமைப்புப் பற்றி மிக அதிகமான நம்பிக்கை சார்ந்த விடயங்கள் தொன்றுதொட்டு பேசப்பட்டாலும் அவையாவும் உண்மையல்ல (வெறும் கட்டுக்கதை மாத்திரமே). இவ்வீட்டு வன்முறையில் ஒருவர் வினைத்திறனான ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு ஆய்வாளன் வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஆய்வின் மீள்நோக்கு, அதற்கான காரண காரியங்கள், அதன் தோற்றுவாய்கள், வகைகள், பொது இயல்புகள், மனித சமூகத்தைப் பாதிக்கின்ற கடும்போக்குடைய ஆண்களின் தனிப்பட்ட குணாதிசயங்கள், வீட்டு வன்முறையின் பரவல், ஏன் பெண்கள் இவ்வாறான துஷ்பிரயோகம் செய்யத்தக்க உறவுமுறையில் தங்கியுள்ளார்கள், அவர்கள் எவ்வாறு வீட்டு வன்முறைக்குப் பதிலளிக்கின்றார்கள் போன்றன பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கு இவ்வாய்வுரை முயலும். இக் கட்டுரையானது தற்போதைய நிலைப்பாட்டில் காணப்படுகின்ற பெரும் கொள்கை சார்ந்த அடிப்படைக் கட்டமைப்பிற்கான பின்னணியை வழங்குவதோடு சமுதாயத்தில் நிலவுகின்ற வன்முறையை விளக்குவதற்கும் உதவுகிறது.

வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஆய்வின் மீள்நோக்கு

20 ஆம் நூற்றாண்டின் மூன்றாவது கால்பகுதி வரைக்கும் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றி சமூக விஞ்ஞானிகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தியது மிகக் குறைவாகும். 1970 ஆம் ஆண்டில்தான் மேற்கத்தைய சமூகவிஞ்ஞானிகள் குடும்பங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையின் தன்மையினையும் விடயத்தையும் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். அவர்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய அடிப்படை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதற்கான தீர்வுக்கும் வழிவகுத்தனர். சமூக விஞ்ஞானிகள் வீட்டு வன்முறைக்கு உள்ளாகியோருக்கு ஆலோசனை வழங்கியதோடு துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகியவர்களுக்கும் சிகிச்சை வழங்கும் திட்டத்தினையும் கொண்டு வந்தனர். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களில் சிலர்

முரண்பாட்டு தந்திரங்களை இனங்காண்பதில் அபிவிருத்தியடைந்த குடும்பங்களிலுள்ள வன்முறை வாய்ப்புக்களையும் அடையாளம் கண்டு கொண்டனர். எவ்வாறு இருந்தாலும் இலங்கையில் மிகச் சிலரே இது தொடர்பான ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதில் பெரும்பகுதியினர் சீதனம் தொடர்பான வன்முறை பற்றிய ஆய்வினையே மேற்கொண்டனர். 1980 களிலிருந்துதான் தனித்தன்மை வாய்ந்த முயற்சிகளினால் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகளின் தன்மை இனங்காணப்பட்டது. இலங்கையிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஓர் முறையான புரிந்து கொள்ளலுக்கு வருவது இப்பகுதியின் நோக்கமாகும்.

உலகிலேயே மிகவும் பொதுவான வீட்டு வன்முறை மனைவியை அடிப்பதாகும் என 1989 இல் David Levinson (1989) Yale பல்கலைக்கழகத்தில் மனித உறவுகளின் பதிவுகளை அவதானித்து இனங்கண்டு கொண்டார். இவர் 90 சமூகங்களை மாதிரியாக தெரிவு செய்துள்ளார். இவ்வாய்வு மூலம் சமூகத்திலுள்ள 74.5 சதவீதமான மனைவிமார் தொடர்ந்து அடிவாங்குவதோடு 15.5 சதவீதமான சமூகத்தில் இது நடைபெறுகின்றது என்பது கண்டறியப்பட்டது.

அமெரிக்க சமூக விஞ்ஞானிகள், பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை நிகழ்வுகளைக் கண்டறிவதற்கு பல ஆய்வுகளை நடாத்தினார்கள். இவ்வாய்வின் முடிவுகள் கணிசமான வேறுபாட்டினைக் கொண்டுள்ளன. வன்முறை நிகழ்வுகள் 12 சதவீதம் முதல் 60 சதவீதம் வரை காணப்பட்டன. இந்த ஆய்வில் முக்கிய பங்களிப்பாளர்களாக Straus (1979 & 1980), Gelles & Steinmetz (1980), Walker (1989), Nisonoff & Bitman (1979), Szinovacz (1983) ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். 1980 இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் வீட்டு வன்முறை நிகழ்வுகளை அளவிடுவதற்கு 3300 குடும்பங்களை மாதிரியாக தெரிவு செய்து அளவீடு செய்தார். இதன் முடிவாக வருடத்திற்கு 309 மில்லியன் வன்முறை நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றன என்பது கண்டறியப்பட்டது.

மேலும் இரண்டு கணக்கெடுப்பாளர்களும் இதே முடிவினை முன்வைத்தனர். 1986 இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இரண்டாம் தேசிய குடும்ப வன்முறையில் கணக்கெடுத்த தகவலின் பிரகாரம் 16 சதவீதமான குடும்பங்கள் சிலவகையான வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது என தெரிய வந்தது.

டேவிட் லெவின்ஸன் உலகம் முழுவதும் வெவ்வேறு சமூகங்களில் காணப்படும் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஆய்வுகள் பரந்த முறையில் நடைபெறுகின்றன என்ற தகவலை வெளியிட்டார். இவ்வாறான வன்முறைகள் 1937 இல் Baluds என்பவர் பிரேசிலில் உள்ள Bororo சமூகத்திலும், 1984 இல் Erachak என்பவர் Kepelle of libiria விலும், 1937 இல் Evans என்பவர் Azande of Central Africa விலும், 1964 இல் Hammand என்பவர் Moosi of mali apவிலும், 1962 இல் Lewis என்பவர் Somali of Somalia விலும், 1940 இல் Mair என்பவர் Granda of Yuganda விலும் மற்றும் 1976 இல் Savishinsky என்பவர் Hare of Canada விலும் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன என்ற தகவல்களை முன்வைத்தனர்.

இங்கிலாந்திலும் வீட்டு வன்முறை தொடர்பாக பல ஆய்வுகள் இடம்பெற்றன. 1989 இல் Hammer, 1985 இல் Johnson மற்றும் Maidment, 1984 இல் Saunders மற்றும் Chambers & Tombs, 1987 இல் Radford மற்றும் Bains 1983 இல் Hough & Mathew, 1986 இல் Hall ஆகிய சமூக விஞ்ஞானிகள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஆய்வில் முக்கிய பங்களிப்பினை ஆற்றினார்கள். 1989 இல் Hammer என்பவர் இங்கிலாந்திலுள்ள West Yorkshire காவல் நிலைய அறிக்கையின் படி ஒரு வருடத்தில் 67 சதவீதமான மனைவிமார் கணவன்மார்களால் வன்முறைக்குட்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பதனை கண்டறிந்தார்.

1986 இல் Ferguson என்பவர் நியூசிலாந்திலுள்ள 1000 குடும்பங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினார். மனைவிமார் ஆறு வருட காலமாக குடும்ப வாழ்க்கையில் 8.5 சதவீதம்

முதல் 35 சதவீதம் வரை காணப்படுகின்றனர் என்ற தகவலை வெளியிட்டார். 1983 இல் Zoomer என்பவர் நெதர்லாந்தில் இன்னுமொரு ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இவ்வாய்வானது பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையானது பொதுமையடைந்துவிட்டது என்பது தொடர்பாக அமைந்திருந்தது. எவ்வாறாயினும் வன்முறை தொடர்பான இவ்வாய்வுகள் அமைதியாகவே இருந்துவிட்டன. 1989 இல் Australia ஆஸ்திரேலியாவில் Hatty என்பவர் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை மிகவும் நிறைவு பெற்றுவிட்டது என்ற தகவலை முன்வைத்தார். எவ்வாறாக இருப்பினும் இவ்வாய்வில் வன்முறை இடம் பெறுகின்ற விதமானது சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை தொடர்பாக முக்கியமாக, மனைவிமார் துன்புறுத்தப்படுதலை நிவர்த்தி செய்வதற்கான காரணிகளைக் கண்டறிவதற்கு அதிகமான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றன. சமூகவியலாளர்கள் பலர் சமுதாயத்தில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்ற நடத்தை முறைகளுக்கு காரணமாக அமைகின்றவற்றை கண்டறிய முயற்சி செய்தனர். 1988 இல் Ptacek என்பவர் கணவன்மார் மனதினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களோடு ஆளுமை கோளாறுகளையும் கொண்டவர்கள் என கூறினார். 1977 இல் Faulk என்பவர் கணவன்மார் செயலற்றவர்கள் என வர்ணித்தார். 1993 இல் Gleason என்பவர் கணவன்மார் தங்களது மனதினை அலைக்கழிப்பவர்கள் என்று கூறினார். 1977 இல் Shainess என்பவர் கணவன்மார் சித்தப் பிரமை கொண்டவர்கள் எனக் கூறினார். 1964 இல் Snell என்பவர் கணவன்மார் இன்பம் பெற மற்றும் அடிமைப்படுத்த விரும்புவவர்கள் எனக் கூறினார். 1982 இல் Elliot, Iqtt மற்றும் Schauss என்பவர் கணவன்மாருக்கு நரம்பியல் மற்றும் உயிரியல் கோளாறுகள் உண்டு எனக் கூறினார். இவ்வாறான ஆளுமைக் கோளாறுகள் நேரடியாக தவறான நடத்தைக்கே இட்டுச் செல்லும். இவை எதிர்மறையான செயலுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. 1977 இல் Ball மற்றும் 1964

இல் Snell ஆகியோர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று வர்ணித்தனர். 1982 இல் Dreen என்பவர் பெண்கள் வெட்கத்தன்மை மற்றும் உறுதியற்ற தன்மை உடையவர்கள் எனக் கூறினார். எவ்வாறாக இருப்பினும் 1980 இல் Staus என்பவர் இக் கருத்துக்கள் யாவற்றையும் நிராகரித்தார். இவை வெறும் கட்டுக்கதையே தவிர வன்முறைகள் யாவும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களால் மாத்திரமே இடம்பெறுகின்றன என்று கூறினார்.

Boyd (1978), Coleman (1980), Gayolord (1975), Gelles (1980), Straus (1982), Kaplan (1972), Labile (1979), martin (1976) & Walker (1981) ஆகியோரின் ஆய்வின் படி வன்முறை புரிபவர்கள் குறைந்த சுய மரியாதையினை உடையவர்கள் என்றும் அவர்கள் போதாமையினையும் தங்களது ஆண்மையினையும் ஈடு செய்வதற்காக வன்முறையில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்றும் கூறினார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களும் சுயமரியாதையற்றவர்களாகவும் உதவியற்றவர்களாகவும் விவரிக்கப்பட்டார்கள். உள்ரீதியான மற்றும் வெளிர்ரீதியான மன அழுத்தங்களே பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையாக காணப்படுகின்றன. பல ஆய்வுகள் வன்முறையை ஏற்படுத்தியவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவரின் எந்தவித பொறுப்பையும் ஏற்கக்கூடாது என்று கூறின. Adams (1982), Bhatti (1985), Dobash (1979), Mahajan (1989), Shah (1989), Saunders (1982) & Starus (1980) ஆகியோர் வன்கொடுமையாளர்களின் நடத்தையானது மாறுபட்டதொரு நடத்தையென விபரிப்பதோடு அவர்கள் பெண்கள் மீது பழிசெலுத்தினார்கள் என்றும் கூறினார்கள். 1993 இல் Cantons என்பவரும் 1976 இல் Kipnis என்பவரும் பாதிக்கப்பட்டவர்களை குற்றம் சொல்லுதல் மிகவும் இறுக்கமாக இடம்பெற்றது என்று கூறினார்கள்.

Gelles (1972), Helton (1985), Kalpan (1972), Stark (1981) & Walker (1979) ஆகியோரும் தங்களது ஆய்வின் மூலம், கர்ப்பிணிப் பெண்கள்தான் வன்முறையினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற கருத்தை கூறினார்கள்.

மேலும் பல ஆய்வில் மனை விமாரை உடல் ரீதியாக தாக்குவதற்கு பாலி யல், பொறாமை போன்ற பல விடயங்கள் காரணங்களாக அமைகின்றன எனக் கூறினார்கள். கணவன் மாரின் வன்முறை நடத்தைக்கு அவர்களது பொறாமைக் குணமே காரணம் என பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் உணர்ந்தார்கள்.

பல ஆய்வுகள் குறைந்த வருமானத்தைப் பெறும் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களிடையே வீட்டு வன்முறையானது இடம்பெறுகின்றது எனக் கூறின. இதற்கு காரணம் குடும்பத்தில் காணப்படும் பொருளாதாரக் குறைபாடாக இருக்கலாம் என்றும் கூறின. Davis (1963) & Whitehurts (1974) ஆகியோர் குறைந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த குடும்பங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான உடல்ரீதியான வன்முறைகள் மிகவும் இயல்பான முறையில் இடம்பெறுகின்றன என்று கூறினார்கள். Berketal (1983), Dobash (1979), Giles- Sims (1983) & Hilberman (1980) ஆகியோர் தங்களது ஆய்வில் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையானது அவர்களது வர்க்க நிலையிலேயே தங்கியுள்ளது என்று கூறினார்கள். ஆசியாவில் குறிப்பாக, இந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளிலுள்ள நடுத்தர குடும்பங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் சீதனம் காரணமாகவே நிகழ்ந்தன. Morgolin (1988) & Cornell (1990) ஆகியோர் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கும் சீதனம் காரணமாக வன்முறைகள் நிகழ்ந்தன என்றும் கூறினார்கள்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையானது அவர்களது கணவன்மாரின் தொழில் நிலை வாய்ப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. கணவனுக்கு தொழில் வாய்ப்பு அற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவர்களது மனைவிமார் கணவனால் துன்புறுத்தப்படுவதோடு கணவனின் தாய், தந்தையாலும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். நன்கு பயிற்றப்பட்ட தொழிலில் இருக்கும் கணவன்மாரைவிட நன்கு பயிற்றப்படாத தொழில் இருக்கும் கணவன்மாரே தங்களது மனைவிமாரை அதிகம் துன்புறுத்துகின்றனர். பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகளும் கூட பொருளாதார நிலையிலேயே தங்கியுள்ளது. வீட்டுக்கு வெளியில் சென்று

எதுவித தொழிலும் புரியாது வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து வேலை செய்யும் பெண்களே அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பெண்களுக்கு சில தனிப்பட்ட வளங்கள் அல்லது சொத்துக்கள் இருக்கும் போது அவர்களுக்கு எதிரான வன்மையும் தீவிரமடைகின்றது. எனினும் Fitch & Popantonio (1983), Gaguin (1978), Hornung (1981), Stark (1988) & Levinson (1989) ஆகியோர் தங்களது ஆய்வுகளில் வீட்டுப் பணிபுரியும் பெண்கள் தொழில் புரியும் பெண்களைவிட குறைவாகவே தாக்கப்படுகின்றனர் என்று கூறினார்கள். பல ஆய்வுகள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகள் சாதாரணமாக இடம் பெற்றதுடன் கணவன்மாரில் தங்கியிருக்கும் பெண்களுக்கே அதிகமான துன்புறுத்தல் நிகழ்ந்தது எனவும் கூறின.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைக்கான காரணங்களை மேற்கூறியவாறு பல ஆய்வுகளில் ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். எனினும் நாங்கள் இன்னும் துன்புறுத்துவதற்கான முழுமையான காரணிகளின் கணக்காய்வு பற்றி பார்க்கவில்லை. மேற்கத்தைய சமூகவியலாளர்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எதிர்வினைகளை மட்டும் பாராது அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உத்திகளையும் அவதானித்தனர். வீட்டு வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் வித்தியாசமான எதிர்வினைகளைக் காட்டினார்கள் என ஆய்வுகள் கூறின. Ownes (1975), Harrop (1989), Munson (1981) & Staret (1979) ஆகியோர் வீட்டு வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எதிர்வினைகளாக பயங்கரவாதம், வெட்கம், சீரழிவு, குற்ற உணர்வு, அவமானப்படுத்தல், தொடர்ந்து பட்டமாக இருத்தல் மற்றும் மன அழுத்தம் ஆகியனவே காணப்பட்டன என்று கூறினார்கள். பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் சென்றடையாமல் அவர்களது குடும்பத்திற்கும் சேர்த்தே சென்றடையும்.

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதும் சமூக ஆதரவிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் தங்களது குழந்தைகள் மீது குறைந்தளவான பாசத்தையே வெளிப்படுத்துவர் அவ்வாறே நேரடியான தற்கொலை அல்லது மறைமுகமான தற்கொலை முயற்சிகளுக்கு வழிவகுப்பர் (Straus 1980, Ponzetti 1982, Back 1982, Pagelow 1984 and Counts 1988).

சில சமூகவியலாளர்கள் பெண்கள் வன்முறைப்படுத்தப்படும் போது அவர்கள் அதனை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். வீட்டு வன்முறையினால் பாதிக்கப்படும் பெண்கள் தங்களது திருமண பந்தத்தின் மீது மதிப்பு வைத்திருப்பதால் தங்களது கணவன்மாரை விட்டு விலகி தனியே சென்று வாழ்வதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர் என்று பல ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அவ்வாறே சமூகங்களில் தனியாக வாழ்வதில் பயம், சிறுபிள்ளைகளின் இருப்பு போன்ற பிற காரணங்களும் உள்ளன.

சமூக விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகள் ஒரு சமூக பிரச்சினை பற்றி ஆய்வு செய்யும் போது, அப் பிரச்சினைக்கான காரணங்களையும் அப் பிரச்சினை தோன்றும் சந்தர்ப்பத்திற்குமான காரணிகளையும் கண்டறிந்து அதை எவ்வாறு தீர்த்தல் வேண்டுமென கூறும். பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைக்கு காரணம் பெண்கள் சமூக மதிப்பினை பெறுவதாலும் அவர்கள் தங்களது கணவன்மாரைச் சார்ந்து இருப்பதனாலும் என பல ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். எனவே இப்பிரச்சினைகள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமாயின் பெண்கள் தங்களது கணவன்மாரைச் சார்ந்து இருத்தல் கூடாது. அத்தோடு சமூக மதிப்பிலும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை ஆய்வானது, பெண்களின் எதிர்காலத்திற்கு உதவி புரிகின்றது. கீழ் தரப்பட்டுள்ள பல காரணங்களை இந்த ஆய்வுகளை தற்காலத்தில் செய்யும் ஆய்வுகளுக்கான ஒரு மாதிரியாக எடுத்தல் கூடாது.

- 1) பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை வரையறைக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குமிடையில் எந்தவித ஒப்பந்தமும் இருக்கக்கூடாது.
- 2) பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையின் குறிப்பிட்ட அளவிலான அம்சங்களையே கருத்தில் கொண்டனர்.
- 3) அனைத்து ஆராய்ச்சியிலும் ஆய்வாளர்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றி முழுமையாக அணுகவில்லை.
- 4) வீட்டு வன்முறையினைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் கலாச்சார சூழல் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. எனவே, மேற்கொண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது தற்போதைய ஆசிய நாடுகளின் சூழ்நிலைக்கு பொருந்தாது.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைக்கான கோட்பாடுகள்.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையின் இயல்புகள் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கும் வீட்டு வன்முறையோடு தொடர்புபட்டிருக்கும் முக்கிய சமூக காரணிகளை இனங்காண்பதற்கும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை குறைப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான வழிமுறைகளை இனங்காண்பதற்கு சமூக விஞ்ஞானிகளும் உளவியலாளர்களும் பல்வேறுபட்ட கோட்பாடுகளை பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். எனினும், தற்போதைய ஆய்வுப் பிரச்சினைகள் சமூக நோக்கிலேயே ஆராயப்படுகின்றன. எனவே இதற்கான தீர்வுகளும் சமூக நோக்கினை அண்மித்தே காணப்படுகின்றன. சமூக நோக்கில் அமைகின்ற முடிவுகள் பண்பு சார்ந்ததாகவும் அளவு சார்ந்ததாகவும் அமைகின்றன. வீட்டு வன்முறைக்காக ஆராய்ச்சியாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு கோட்பாடும் பின் வருமாறு பிரித்து ஒவ்வொன்றாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வளக் கோட்பாடு:-

இங்கு குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொரு உறவினரும் வளங்களின் தன்மைக்கேற்பவே அக்குடும்பத்தில் முடிவுகளானது மேற்கொள்ளப்படும். வளக்கோட்பாடு திருத்தப்பட்டு அது பிற்பாடு தகுதி முரண்பாட்டுக் கோட்பாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. குடும்பத்தில் பெண்களது சக்தி அதிகரித்து செல்லும் போது கணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையில் தகுதி முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது. இதனால்தான் வன்முறைகள் அதிகம் நிகழ்கின்றன என இக்கோட்பாடு கூறுகின்றது. எனினும் அனுபவரீதியான ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் போது சீரற்றதொரு முடிவு பெறப்படுகின்றது.

சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்பாடு

இக்கோட்பாட்டின் படி குடும்பத்திலுள்ள உறவுகளை இலகுவாக முறித்துக்கொள்ள முடியாது. எனினும் குடும்பத்தில் உள்ள வர்கள் அநீதி விளைவிப்பவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அங்கு வன்முறை நிகழும்.

அடையாளத் தொடர்புக் கோட்பாடு

இக்கோட்பாடானது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு வன்முறைகள் வேறுபடும் என்று கூறுகின்றது. பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஆய்வாளர்களால் இக் கோட்பாடானது பயன்படுத்தப்படவில்லை.

வன்முறைக் கோட்பாட்டின் துணைப்பண்பாடு

சில துணைப்பண்பாட்டுக் குழுக்கள், விதிமுறைகளை தளர்த்துவதோடு உடல் ரீதியான வன்முறையின் பயன்பாடுகளுக்கு வலியுறுத்துகின்றன. இது தகுந்த மேலாதிக்கக் கலாசாரத்தை காட்டுகின்றது.

வீட்டு வன்முறையின் ஆணாதிக்க முன்னோக்கு

இங்கு பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையானது மனைவி ஆதிக்கம் செலுத்தும் குடும்பத்திலும் அதே சமயம் கணவன் ஆதிக்கம் செலுத்தும் குடும்பத்திலும்

இடம்பெறும். இருப்பினும் அக்குடும்பத்தினை கணவன் மட்டும் கட்டுப்படுத்தி, தீர்வுகள் எல்லாம் கணவரே எடுக்கும் குடும்பத்திலேயே வன்முறைகள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பொது அமைப்புக்கள் கோட்பாடு

வீட்டு வன்முறையானது தனிப்பட்ட நோயியல் என்பதை விட இது ஓர் அமைப்புக்களின் தயாரிப்பு என இக்கோட்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. சமூகவியலாளர்கள் பொதுவாக, வீட்டு வன்முறைப் பிரச்சினை பற்றி அதிலும் குறிப்பாக, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை பிரச்சினை பற்றியே ஆய்வினை மேற்கொள்ளுகின்றார்கள். பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய தனிப்பட்ட ரீதியான பிரச்சினை பற்றியோ அல்லது சமூக கலாசார ரீதியான பிரச்சினை பற்றியோ எந்த கோட்பாட்டு வரைபிலும் முழுமையாக அணுகவில்லை. இருப்பினும் தற்போது பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றி அறிவதற்கு டீசார்ந்திருத்தல் கட்டமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆசியாவில் இடம்பெறும் பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறை பற்றிய தற்போது நடைபெறும் ஆய்வில் டீசார்ந்திருத்தல் கட்டமைப்புப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு ஆய்வாளருமே சார்ந்திருத்தலை வித்தியாசமாக வரைவிலக்கணப் படுத்தியுள்ளனர். இதில் சிலர் சார்ந்திருத்தலை பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும், உடலியல் ரீதியாகவும் நோக்குகின்றனர். ஏனையோர் சார்ந்திருத்தலை வேறு மூன்று வகையாக நோக்குகின்றனர். அவையாவன: இடையேயான சார்பு, தொடர்ந்து வாழ்வதற்காக சார்ந்திருத்தல் மற்றும் அதிக நம்பகத்தன்மை. வீட்டு வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சில கட்டுப்பாடுகளின் கீழே சார்ந்திருக்கின்றனர். இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் திருமணத்தின் போது மனைவிக்கு கிடைக்கும் பொருளாதார சார்ந்திருத்தல் அல்லது சமூக சார்ந்திருத்தலாக அமையும். இந்தச் சார்ந்திருத்தலானது பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையினை விளக்கி நிற்கின்றது.

திருமணத்தினால் ஏற்படும் சார்ந்திருத்தலானது பெண்களை வன்முறைப்படுத்தி வாழ்வதற்கே வழிவகுக்கின்றது. சார்ந்திருத்தல் கட்டமைப்பானது பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைக்கு வழிவகுக்கின்றது.

வீட்டு வன்முறைக்கான காரணங்கள்

வீட்டு வன்முறைகள் தொடர்பாக ஏலவே செய்யப்பட்ட ஆய்வானது வீட்டு வன்முறை பல காரணங்களால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. அக் காரணங்களை விபரிப்பதற்கு முன்பாக வீட்டு வன்முறையின் சுருக்கமான வரலாறு ஒன்று Doerner & Lab (1995:112-114). என்போரால் விளக்கப்பட்டது.

பெண்கள் மீதான ஆண்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து வீட்டு வன்முறை ஆரம்பிக்கிறது. இதற்கு உறுதியான வரலாற்று சான்றுகள் உள்ளன. ஆரம்பகால ரோமானியச் சட்டத்தின்படி, பெண்கள் அவர்களுடைய கணவன் மாரின் சொத்தாக நடாத்தப்பட்டார்கள். இவ்வழமை வேத நூல் பந்திகள் இலக்கம் 30:3-15, கிறிஸ்தவம், ஆங்கிலப் பொதுச்சட்டம் மற்றும் அமெரிக்க குடியேற்றவாசிகளின் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றால் பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. சொத்து என்பதால், பெண்கள் அவர்களுடைய வாழ்வையும், மரணத்தையும் தீர்மானிக்கின்ற சக்தியைப் பெற்ற தகப்பன்மாரினது அல்லது கணவன் மாரினது கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். பெரும்பாலான வரலாறுகள் முழுவதும் பெண்களுக்கென நிலையான சட்டம் எதுவும் இருந்ததில்லை. ஆனால் அல்குர் ஆணில் சூரத்துல் நிலாவில் பெண்களுக்கான அந்தஸ்து, பாதுகாப்பு, சொத்துரிமை போன்றன விரிவாகவும் தெளிவாகவும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெண்ணுக்கு எதிராக செய்யப்பட்ட குற்றம் தகப்பனுக்கு அல்லது கணவனுக்கு எதிரான குற்றமாகப் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அவளுக்கல்ல. இதன் விளைவாக ஆண் ஆதிக்கர்கள் அவர்களின் இழப்பிற்காக பழிவாங்கல் அல்லது இழப்பீட்டைப் பெற முற்பட்டனர். ஒரு பெண் துன்புறுத்தப்படக்கூடியவளாக

இருக்க முடியாது. தகப்பன் அல்லது கணவனே அவர்களின் பொறுப்பிலுள்ள பெண்களின் மீதான உடல்ரீதியான காயப் படுத்தல்களுக்கு பொறுப்புதாரிகளாவர். உரிமையாளர் என்றவகையில், தகப்பன் அல்லது கணவன் பெண்ணை தண்டிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டார். அதிகமான மேற்கத்தேய கலாச்சாரங்கள் பெண்கள் மீதான ஏற்புடைய தண்டனைகளை அவற்றின் சட்டக்கோவையில் விதந்துரைத்துள்ளன.

1600களின் நடுப்பகுதியில் மனைவியை அடிப்பதை கட்டுப்படுத்துகின்ற சட்டங்கள் முதன் முதலில் இணைக்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், பெண்கள் மீதான கணவன்மாரின் உடல்ரீதியான தாக்குதல்கள் ஒரு ஏற்புடையதற்ற ஒழுக்க விழுமியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாலும், குடும்ப இரகசியங்கள் மீதான உறுதியான நம்பிக்கைகள் காரணமாகவும் இச்சட்டங்கள் மிக அரிதாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. பின்னர், 1800களின் பிற்பகுதியில் குடும்ப வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற சட்டங்கள் அமுல்படுத்தத் தொடங்கின. குடியேற்றம், குற்றங்களின் அதிகரிப்பு, மதுபாவனை போன்றவற்றின் மீதான கவலைகள் மற்றும் ஏனைய காரணிகளாலும் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்ட ஒழுங்கின் பகுதிகள் குடும்ப வன்முறையுடன் தொடர்பான ஓர் சூழ்நிலையில் வெளித்தலையீடுகளை அனுமதித்தது. முன்னைய நகர்வுகளின்படி, இச்சட்டங்களும் அரிதாகவே அமுல்படுத்தப்பட்டன.

1960 களில் பொதுச் சமூக அமைதியின்மை மற்றும் சமத்துவத்திற்கான கோரிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கற்பழிப்பு, துணைத்துஷ்பிரயோகம் மற்றும் குடும்ப வன்முறை குறித்த அக்கறை பெண்களுடைய நகர்வின் தோற்றத்திற்கான அழகைக் குரல்கள் ஒன்றுதிரண்டு பேரணியாக ஆரம்பித்தன. வீட்டு வன்முறையினுள் பொலீஸ் தலையீடு செய்வதற்கு அழைக்கப்பட்டு குடும்ப இரகசியப் பிரச்சினைகள் மாற்றீடு செய்யப்பட்டன. இது அக்காலகட்டத்தில் இருந்து வைத்தியர்கள், சமூக சேவையாளர்கள்

போன்றோர் குடும்ப வன்முறை பற்றி பேசத்தொடங்கினர். அத்துடன் இப்பிரச்சினையை சமூகத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தனர். வீட்டு வன்முறை தோன்றுவதற்கான கீழுள்ள காரணிகளை ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்

உளவியல் ரீதியான காரணிகள்

வீட்டு வன்முறையினது தனிப்பட்ட இயல்புகளின் தொழிற்பாடு, கோட்பாடுகள் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் போன்றவற்றை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஏமாற்றம் மற்றும் தன்நலப் பலவீனங்களிலிருந்து வலுச்சண்டை விளைவிக்கப்படுகிறது (Campbell & Hump hreys,1993:6), (Oblin & Tonry,1989:63). தன்நலப் பலவீனங்கள் (Ego weakness) பற்றிய கருத்து (Goldstein & Rosenbaum,1985) மற்றும் (Neidig et al:1985) போன்றோரால் கண்டுகொள்ளப்பட்டு ஆதரவளிக்கப்பட்டது. இது Barnett என்பவரால் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. அதாவது தாக்குதல்கின்றவர்கள் பெண்களை அடிக்கின்றனர், ஏனெனில் அவர்களாகவே அவர்களை வெறுப்பூட்டி கோபங்கொள்ளச் செய்கின்றனர் (Barnett et al 1997:243) மேற்கோள் காட்டி தீர்வை முன்வைக்கின்றார். எவ்வாறெனின், அவர்களுடைய ஆய்வில் வன்முறை மனிதன் வன்முறையற்ற ஒருவரை விட அதிக எதிர்ப்புணர்ச்சியுடன் இருப்பர். (Hasting & Hamberger : 1988) மற்றும் (Offutt:1988) போன்றோரின் மற்றைய கண்டுபிடிப்புகள் அவர்களுக்கே முரண்பாடாக இருந்தன. ஏனெனில், பிந்திய ஆய்வில் வன்முறை மற்றும் வன்முறையற்ற மனிதர்களுக்கிடையே எந்தவொரு வேறுபாடுகளையும் கண்டு கொள்ளவில்லை இதனை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

வீட்டு வன்முறையானது மனிதனினுள் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மாறுபட்ட நடத்தைகளால் ஏற்படுகிறது (Doemer & Lab, 1995:114). இக்கருத்தினை ஆமோதிக்கும் (Barnett et al, 1997:243) வாதம் யாதெனில், சண்டை புரிவோர் நிலைத்த உணர்ச்சி வெளிப்பாடு குறைவாக உடையவர்கள். அவர்கள் எதிர்மறையான தொடர்பாடல்

நடத்தைப்பாங்கை உடையவர்கள். அவர்கள் பின்வாங்கல், திடீரென உணர்ச்சிவசப்படுதல், உணர்வற்ற நிலை, தாழ்வு மனப்பாங்கு போன்ற பல எதிர்மறையான மனவெழுச்சிகளைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் உச்ச அளவான பொறாமையை அனுபவிப்பதுடன் அவர்கள் தங்களுடைய மனைவிமார் தங்களுடைய வீடுகளை விட்டு வெளியேறுவதையும் விரும்பமாட்டார்கள் (Brubaker,1993:114). ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள உடல்ரீதியான பகைமையானது, ஒரு நபருடைய கடந்த கால அனுபவங்களுடனான பகைமையான இடைவினை அத்துடன் ஏனைய தனிப்பட்ட பண்புகள் என்பவற்றின் மூலம் சிறந்த எதிர்வுகூறலை முன்வைக்கலாம் (Buzawa and Buzawa,1996:14).

சமூக - உளவியல் காரணிகள்

தனிமனிதர்கள் அவர்களின் சூழலுடன் கொள்ளும் இடைவினை பற்றி சமூக - உளவியல் கோட்பாடுகள் விபரிக்கின்றன (Oblin & Tonry,1989:63). சில கருத்துக்கள் மது மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனை வீட்டு வன்முறைக்கான காரணமாக இருப்பதாக குறிப்பிடுகின்றன (Farmer,1979:67). இக்கருத்தினை Buzawa பகுதி அளவில் ஆதரிக்கின்றார். ஆனால் மது மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனை வீட்டு வன்முறைக்கான வேருன்றிய காரணமாக இருப்பதில்லை என்பதனையும் அவர் மேலும் இணைத்தார். Buzawa குடும்பத்தின் உட்புற மற்றும் வெளிப்புற வன்முறைகளுக்கு எதிராக அடிப்படைத் துஷ்பிரயோகம் தடுக்கப்படுபவர்களால் குறைக்கப்படுகிறது என வலியுறுத்தினார்(Buzawa and Buzawa, 1996:15). துஷ்பிரயோகம் செய்யும் மக்கள் குடிபோதையற்ற போதும் அல்லது குடிபோதையின் போதும் துஷ்பிரயோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். குடிபோதையில் உள்ள பெரும்பான்மையான ஆண்கள் தங்களது மனைவியரை அடிப்பதில்லை என Barnett et al இனால் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வில் அறியப்பட்டது (Farmer,1997:5).

Frude என்பவர் சனநெருக்கடியான நிலையில் வாழ்தல், வறுமை மற்றும் வேலையின்மை

போன்ற சமூகக் காரணிகளால் மனஅழுத்தம் ஏற்படுகிறது. இது வீட்டு வன்முறைக்கு காரணமாகவுள்ளது ஏனெனில் ஒரு நபர் இவ்வாறான பிரச்சினைகளால் கோபமடைகிறார். இக்கோபம் அவரது துரதிஷ்டவசமாக துணைவியின் மீது வெளிக்காட்டப்படும் என வலியுறுத்தினார். (Hearn:1998) என்பவரின் கூற்று யாதெனின், வன்முறை என்பது உள்ளகத்தேவைகளை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அல்லது வெளித்தேவைகளை அடைந்து கொள்வதற்கான கருவியாகவும் இருக்கும் என்றார். ஏனைய சமூக - உளவியல் காரணிகள் பல ஆய்வாளர்களால் குறிப்பிடப்பட்டவை. அவை, ஏமாற்றம் - பகைமை, இயல்புக்கம், துணைகளுக்கிடையிலான இடைவினை, சுய மனப்பாங்கு, ஓய்வின்றிய வேலைப்பழு, குறியீட்டு இடைவினை, பரிமாற்றிக் கொள்ளப்பட்டதும், உடமையாக்கிக் கொள்ளப்பட்டதுமான கொள்கைகள் என்பனவாகும்.

Hearn ஒரு நபருடன் தொடர்பான சமூக சூழ்நிலையின் மாற்றத்திற்கேற்ப காலப்போக்கில் அவர் அதிகமான மற்றும் குறைவான வன்முறையாளராக மாறமுடியும் என குறிப்பிட்டார். வன்முறைக்குள்ளாகக் கூடிய ஒருவர் குறிப்பிட்ட உளவியல் நிலையை விட குறிப்பிட்ட சூழல் நிலையுடன் தொடர்புற்றிருப்பார் என இதனை விவாதிக்கலாம். சில ஆண்கள் அளவுக்கதி கமாக மது அருந்துவதற்கான மனப்பாங்கு சமூகச் சார்பினால் ஏற்படலாம். இதுவே பிறகு வன்முறையை விளக்குவதற்கு ஏற்றதாக கருதப்படலாம்.

சமூக - கலாசாரக் காரணிகள்

நம்பிக்கைகள் மற்றும் விழுமியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழக்காறுகள், சமூக கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவன ரீதியான ஒழுங்குகள் போன்றன வீட்டுவன்முறையை உண்டாக்குகின்றன. இக் காரணிகள் தொழிற்பாட்டுக் காரணி, வன்முறைக் கலாச்சாரக் காரணி, அமைப்பியல் காரணி, பொது அமைப்புக் காரணி, முரண்பாடு மற்றும் உள்ளக குடும்பக் கோட்பாடுகள் என பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. (Felson & Tedschi

1993) போன்றோர், பெரும்பான்மையான வன்முறைச் செயல்கள் என்பது அனைத்து சமூகங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற முரண்பாடுகள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகளின் விளைவுகளின் அதிகரிப்பு எனக் கருதுகின்றனர். குடும்பத்தில் சமுதாய நடைமுறைகள், உதாரணமாக, இன்றைய சமூகத்தில் குடும்பங்களின் சமூக தனிமைப்படுத்தல் அதிகரித்துள்ளது. இவ்வாறு கூறப்பட்டது தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய மற்றும் ஆதரவு வழங்கக்கூடிய முகவர்கள் வன்முறைப் போக்குகளை மட்டுப்படுத்தலாம் என்ற நடுநிலையிலாகும். இதனால், குடும்பக் கட்டமைப்பு உயர்ந்தளவிலான வீட்டு வன்முறைக்கு இட்டுச்செல்வதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. Barnett et al (1997) ஆண் சமூகமயப்படுத்தலின் வன்முறை மற்றும் குடும்ப ஆட்சித் தலைவருக்குரிய வழக்காறுகள் போன்றன ஆண்களால் பெண்கள் உடைமை போன்று நடாத்துவதற்கு ஊக்குவிக்கின்றது என குற்றம் சாட்டினார்.

கிரண் என்பவர் சமூக அழுத்தங்கள், வளங்களுக்கான சமமற்ற வாய்ப்புக்களுடன் இணைக்கப்பட்டு வீட்டு வன்முறையை ஏற்படுத்துகின்றது என நோக்கினார். அவரின் கூற்றின்படி, அழுத்தத்திற்குள்ளான தனிநபர்கள் அவர்களுடைய ஏமாற்றத்தினை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழியாக வன்முறையை நாடி அடைந்து கொள்வர் என்றார். இவ் ஏமாற்றம் ஒரு நிகழ்விலிருந்து அல்லது மெதுவாக கட்டமைக்கப்பட்ட பல நிகழ்வுகளிலிருந்து தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம். அதாவது அவர்களால் அழுத்தம் மற்றும் வறுமை வன்முறையை விளக்குவதற்கு போதுமானதாக இல்லை, ஏனெனில் அதிகமான வறிய குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டதாக இல்லை. பெண்களின் தாக்குதல் மற்றும் அழுத்தம் சமூக தோற்றத்தைக் கடந்தும் நிகழ்கின்றது. என்றாலும், இது அழுத்தம் மற்றும் வன்முறை கீழ் வகுப்புக்களிற்கிடையில் அதிகமாக ஏற்படும் என்ற எண்ணத்தைத் தரும். கிரண் மேலும் விவாதிக்கும்போது, கற்றல், சமூகமயமாக்கல், மாதிரி காட்டல் மற்றும் பின்பற்றல் போன்றவற்றினூடாக வன்முறையானது

தோற்றுவிக்கப்பட்டதும், மீள்தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் என புரிந்துகொள்ளப்படலாம் எனக் குறிப்பிட்டார். இது சமூக உறவுமுறைகளினூடாக அறியமுடியாத தனிநபர் மற்றும் காலப் போக்கில் செயற்படுகின்ற வன்முறைச் சூழலொன்று தோற்றுவிக்கப்படுவதாக கருத்தாக்கமாக மாற்றப்படலாம்.

உயிரியல் காரணிகள்

வீட்டு வன்முறைக் கான உயிரியலின் அடிப்படையான கோட்பாடுகளை Dabbs et al (1987) இனை மேற்கோள் காட்டி Buzuwa (1997) விளக்குகின்றார். அதிகளவான ஆண் சுரப்பியாகிய தெஸ் தெஸ் தெரோனே (Testosterone) அதிகப்படியான வன்முறையுடன் தொடர்புபடுவதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார். Buzuwa வின் ஹோர்மோனின் முறைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கும் அவரின் கருத்துக்களை Hearn (1998) ஆதரிக்கின்றார். மேலும் இவர் ஆண்கள் இயற்கையாகவே ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையுடையவர்களாக காணப்படுவர் என்பதனை இணைத்தார்.

சமூக - கற்றல் காரணிகள்

சமூக-கற்றல் காரணிகளை முன்மொழிபவர்கள், தாக்குதல் நடத்தையானது கற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், சமூக சந்தர்ப்பமொன்றில் இடம்பெறுவதுமாகும் என விவாதிக்கின்றார் (Levinson, 1989). அவர் மேலும் சந்தர்ப்பம் சார்ந்த காரணிகளினதும் (தனியாள் பண்புகள், துணைகளின் பண்புகள், சமூக பண்புகள்) சூழ்நிலை சார்ந்த காரணிகளினதும் இணைவே குடும்ப வன்முறை இடம்பெற முடியாததொரு சூழலை உருவாக்குகிறது என வலியுறுத்துகிறார். இந்த சூழ்நிலை சார்ந்த காரணிகள், சந்தர்ப்பக் காரணிகள் இருக்கின்ற போது குடும்ப வன்முறையை விரைவுபடுத்துகிறது மேலும் இது குடும்ப வன்முறையை ஊக்குவிக்கின்றது.

தனது குழந்தைப்பருவத்தில் வீடுகளில் குடும்ப வன்முறையை அவதானித்த அல்லது அனுபவித்த நபர்கள் தனது பிற்பட்ட வாழ்வில் திருமண உறவுமுறையில்

அதிகமாக அதேபோன்ற வன்முறையுடையவர்களாக உருவாகுகின்றனர் என்பது கவனத்தில் கொள்ளக்கூடிய ஆதாரமாக காணப்படுகிறது. இக் கோட்பாடு Barnett (1997) ஆல் கேள்விக்குட்படுத்தப்படுகிறது. வன்முறையை நேரடியாக கண்ட அதிகளவான சிறுவர்கள் அல்லது துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்கள் துஷ்பிரயோக நடத்தையுடைய பெரியவர்களாக வளர்வதில்லை. ஆண்கள் வலிமைக்கும், பெண்கள் துணைகளை பாலியல் வகிபங்கில் அடக்குவதற்கான சமூகமயமாக்கலுக்கும், திருமண முரண்பாடுகளில் ஆதிக்கத்தை பயன்படுத்துவதற்கும் உரிமையளிக்கப் பட்டுள்ளனர் என்ற கருத்தை அவர் ஆதரிக்கின்றார்.

உறவுமுறைக் காரணிகள்

திருமண அதிருப்தி மற்றும் வீட்டு வன்முறை சார்ந்த விடயங்களில் அதிகமான முரண்பாடான கருத்துக்கள் இருப்பதாக Barnett (1997) தெரிவித்தார். Hamberger (1992) Barnett et al இனால் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறார், கடும்போக்கானது திருமண பந்த அதிருப்தியினாலேயே தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. Barnett மேலும் குறிப்பிடுகிறார், Rosenbaum & O,Leary (1981) போன்றோரின் ஆராய்ச்சியிலிருந்து பெண்களை வலிந்து தாக்குகின்ற அரைவாசி ஆண்கள் அவர்களுடைய உறவை அதிகமாக மதிக்கிறார்கள் என கண்டறியப்பட்டது. கடும்போக்குடையவர்கள் பலர் வற்புறுத்தல் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் தொடர்பாடலின் தவறான புலக்காட்சியை அனுபவிக்கின்றனர். சில கடும்போக்கானவர்கள் பிரச்சினைத் தீர்வாற்றல் குறைவாக உடையவர்கள்.

வீட்டு வன்முறையில் பங்கு கொள்ளும் ஏனைய காரணிகள்

ஏனைய சில காரணிகளும் வீட்டு வன்முறைக்கு பங்களிப்பதாக கருதப்பட்டன. அவை, சுற்றுச்சூழல் (Hasselt et al,1998) படிப்படியான விருத்தி, தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான தற்காலிக விளக்கம் (Levinson,1989) நோயியல் நடத்தை மற்றும்

மனநிலைப் பாதிப்பு (Mckendrick and Hoffinanfi, 1990) வயது மற்றும் வயது வித்தியாசம், பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை, திருமண பந்தத்தின் நீடிப்பு (Soroka & Bryjak, 1995), மற்றும் வீட்டு வன்முறையானது மோதல் தீர்மானத்தின் ஒரு வடிவமாகவும் கருதப்பட்டன (Levinson,1989).

குடும்பமானது ஒரு தொடரான பெரிய ஒழுங்கமைப்பில் காக்கப்படுகிறது. அது நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்புக்கள், வகிபா கங்கள், விதிகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் தொடர்புமுறை போன்றவற்றை விருத்தி செய்கிறது. இந்த பல்வேறுபட்ட ஒழுங்கமைப்பு நிலைகள் அயலவர்கள், சமூகம், உள்ளூர் மற்றும் தேசிய அமைப்புக்கள், உலக, சமூக பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புக்கள் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றது. சில நேரங்களில், குடும்பங்கள் இவ்வாறான பாரிய ஒழுங்கு முறையான அமைப்புக்களை குடும்பச் செயற்பாட்டிற்கு உறுதுணையாக கண்டறிந்து கொள்ளும். ஆனால் இந்த பாரிய ஒழுங்குமுறை உறுப்பினர்களின் கூட்டு ஒத்துழைப்பின் ஒரு வழியாகும். இது ஆரோக்கியமான அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாத குடும்பங்களையும், குடும்பங்களின் வளமாக கருதப்படும் உறுப்பினர்களையும் இல்லாமல் செய்யும். வீட்டு வேலைகளை ஒழுங்காக செய்யாமை; நாகரீகமாக உடைகளை உடுத்துவது; கணவன் மீது பொறாமைப்படுவது; சீதனம்; கணவன் மதுபானம் பாவித்தல்; கணவனை தவறாக புரிந்து கொள்ளுதல்; காரணமில்லாமல் சிரித்தல்; ஒரு நாளில் அதிகத்தரம் தலை இழுப்பது; கதைக்கும் போது சத்தமாக கதைத்தல்; இலவச மற்றும் சமூக தன்மை; ஆண் நட்பு; குடும்பத்திலுள்ள பெரியவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்காமல் பழகுதல்; பெற்றோர் வீட்டிலிருந்து பணம் கொண்டு வரச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்தல்; திருமணத்தின் போது செய்து கொடுத்த சத்தியத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றாமல் விடுதல்; திருமணத்தின் முன்பு இருந்த காதல் தொடர்பை பற்றி சந்தேகித்தல்; ஏலவே பேசப்பட்ட கூடுதல் திருமணத் தொடர்பு பற்றி சந்தேகித்தல்; கணவன் பாலியல்

தொடர்புக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தல் ; குழந்தை இல்லாமை; பெண் குழந்தை திரும்பத் திரும்ப பெறுதல் ; கணவன் பொருளாதார ரீதியாக பெற்றோரில் தங்கியிருத்தல் ; வேலை புரியும் இடத்தில் கணவனுக்கு பிரச்சினை ஏற்படல்; பாலியல் தொடர்பின் போது ஏற்படும் திருப்தி யின்னை; வருமானம் குறைவு செலவு அதிகம்; தொழிலில் திருப்தி குறைவாக இருத்தல்; ஒற்றைப் பண்பியல் காரணி. சமூக விரோத தனிமனித சீர்கேடுகள்; அதிகமான நகைகளை கனவனிடம் வாங்கி கேட்டல் போன்றன பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைக்கு மிகவும் முக்கியமான சில காரணங்களாக தரப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர வீட்டு வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்ட, கூறப்படாத இன்னும் பல காரணங்கள் உள்ளன.

வீட்டு வன்முறையின் வடிவங்கள்

வீட்டு வன்முறையின் பல்வேறு வடிவங்கள் ஆய்வாளர்களால் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. அவையாவன :

உடல் ரீதியானது

உடல் வன்முறைகளில் மிகவும் பொதுவாகவும் அடிக்கடியும் பெண்களுக்கு எதிராக இடம்பெறும் வன்மைகளாக பின்வருவன காணப்படுகின்றன. குத்துதல், அடித்தல், அறைதல், தள்ளிவிடுதல், பொருட்களை வீசுதல், முடியை இழுத்தல், கை, காலை முறுக்குதல், கழுத்தை நெரித்தல், ஆயுதங்களை பயன்படுத்தல், கட்டுப்படுத்தி வைத்திருத்தல், தொந்தரவு செய்தல், பெண்ணுக்கு ஆதரவளிப்பவருடன் வன்முறையாக நடந்து கொள்ளல், அவளை திடீரென பற்றிப்பிடித்தல் மற்றும் பலமாக இழுத்தல், உதைத்தல் (Advice Desk for Abused Women,1986; Hearn,1998) இவையே துன்புறுத்தப்படுவருக்கு உடல் ரீதியாக உணரக்கூடிய வலியைக் கொடுப்பதனுடாக வழங்கும் வன்முறையின் வடிவமாகும்.

பாலியல் ரீதியானது

கட்டாயப்படுத்திய பாலியல் செயற்பாடு மற்றும் தாம்பத்திய கற்பழிப்பு போன்றன மற்றுமொரு வீட்டு வன்முறையின் வடிவத்துடன் தொடர்புபடுகிறது (Oblin & Tonry,1989). ஏனெனில், இவை வாழ்க்கைத் துணைகளுக்கிடையில் அடிக்கடி இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறான செயல்களானது துணைவர் மற்றைய துணையினுடைய உடன்பாடின்றி பாலியல் உறவில் ஈடுபடும் போது இடம்பெறுகிறது.

உளவியல் ரீதியானது

உளவியல் ரீதியான வடிவமானது பாதிக்கப்படுபவரை உளவியல் ரீதியான வலியை உணரச்செய்வதோடு அதனால் மனவடுவையும் ஏற்படுத்தும். இவற்றை பிறருக்கு வெளிப்படையாக பார்க்க முடியாது. இவ் உளவியல் ரீதியான வன்முறை துணைவரின் அடிப்படைத் தேவைகளை இல்லாமல் செய்தல், பாதிக்கப்படுபவரின் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும் உரிமையை மறுத்தல் மற்றும் பாதிப்புக்காளானவரை கைவிடுதல் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கும் (Brubaker, 1993; Jagwanth,1994).

மனவெழுச்சி ரீதியானது

மனவெழுச்சி ரீதியான துஷ்பிரயோக வடிவத்திற்கான உதாரணமாக, பாதிக்கப்படுபவரை மதிப்பிழக்கச் செய்தல், கோபமூட்டுதல் அல்லது மக்கள் மத்தியில் வைத்து பயனற்றவர் என உணரச் செய்தல். இவ்வன்முறை வடிவமானது பாதிப்புக்குள்ளானவரை மனவெழுச்சி ரீதியாக பாதிக்கும் (Advice Desk for Abused Women,1986).

உணர்ச்சி ரீதியானது

அவதூறான வார்த்தை பிரயோகம், மனைவியை பிள்ளைகள் முன்னாடியும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் முன்னாடியும் உறவினர்கள் முன்னாடியும் அவமரியாதைப்படுத்தல், குடும்பத்தில் நடக்கும் எல்லா தவறுகளுக்கும் மனைவியையே குற்றம் சாட்டுதல், சின்னச்

சின்னத் தவறுகளுக்கும் மனைவியையே குற்றம் சாட்டுதல், மனைவி தவறு செய்யா விட்டாலும் அவளை குற்றவாளியாக உணரவைத்தல், மனைவியின் பெயரை கூறுதல், விவாகரத்து கொடுப்பதாக பயமுறுத்துதல், மனைவியை வேலைக்காரி போல் நடாத்துதல், மனைவியின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் கண்டிப்பு தெரிவித்தல், தனது நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் பார்க்க விடாது தடுத்தல், குடும்ப விடயத்தில் மனைவியின் அபிப்பிராயத்தை கேட்காது விடல், வேறு திருமணம் செய்வதற்காக மனைவியைத் தவிர்த்தல், மனைவி செய்த வீட்டு வேலைகளை அவமரியாதைப்படுத்தல், மனைவியின் குடும்பப் பிண்ணனியை சுட்டிக்காட்டுதல், மனைவியை கொலை செய்வதாக அச்சுறுத்தல் முதலானவை பெண்களுக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சிரீதியான துஷ்பிரயோகங்களாகும்.

பொருளாதார ரீதியானது

மனைவியை வேலைக்கு அனுப்பாமல் தடுத்தல், தற்போது செல்லும் வேலைக்கும் போக வேண்டாமென்று வலுக்கட்டாயப்படுத்தல், மனைவியின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பொருட்களை தெரிவு செய்யவிடாது தடுத்தல், மனைவியின் பெற்றோர் வீட்டிலிருந்து பணத்தினை கொண்டு வரும்படி கட்டாயப்படுத்தல் முதலானவை பெண்களுக்கு எதிரான பொருளாதார ரீதியான வன்முறைகளாக காணப்படுகின்றன.

வாய்மொழி ரீதியானது

Ketterman (1993) மற்றும்; Evans (1993) போன்றோர் பாதிக்கப்படுபவருக்கு ஏதாவது வசனம் உணர்வு ரீதியான பாதிப்பை விளைவிக்குமாயின் அது சொல் சார்ந்த துஷ்பிரயோகம் என எடுத்துக்காட்டினர். இவ்வகையான பாதிப்பு வாழ்க்கைக் காலத்தில் மகிழ்ச்சியையும், படைப்பாற்றலையும் கட்டுப்படுத்திவிடும். சொல் சார்ந்த மற்றும் உடல் சார்ந்த தாக்குதல்களை பொறுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பல மனைவிமாரை கடுமையான சொற்கள் கையால் அடிப்பதை

விட அதிகமாக காயப்படுத்துகின்றன (New world Translation of the Holy Scriptures, 1996). இத் துஷ்பிரயோக வடிவமும் உணர்வு சார்ந்த மனவடுவை உருவாக்குகிறது. இது ஒரு நபரை நிரந்தரமாக உருக்குலையவும் வைக்கும்.

உடைமைகளை அழித்தல்

இவ்வகையான வன்முறை மாத்திரம் பாதிக்கப்படுபவருக்கு வலியை விளைவிக்கும். ஆனால் அவனை அல்லது அவளை உடலியல் ரீதியாக பாதிக்காது (Beam, 1998).

மனித வன்முறையின் பொதுப் படையான அம்சங்கள்

பல்வேறு வகையான மனித வன்முறைகள் ஒரு தொகையான பொதுவான இயல்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன (Mckendrick & Hoffinan, 1990). இவை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

முரண்பாடு

அனைத்து வன்முறை வடிவங்களும் முரண்பாடு எனும் ஒரு தனிப்பண்பை பகிர்ந்து கொள்கின்றன. முரண்பாடு நடுநிலையானது. ஆனால் மக்கள் அதனை எதிர்மறையானதாகவும் அழிவுடையதாகவும் வரையறுக்கின்றனர், இது அதிகமாக அழிவு சார்ந்ததாக செயற்படுத்தப்படுவதோடு வன்முறை விளைவையும் ஏற்படுத்துகிறது (Louw & Bekker, 1996).

பலம் அல்லது வலிமை

இது வலிமையின் பயன்பாட்டை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது உருவாக்கப்பட்ட வன்முறையில் ஒரு நபரை ஒரு வழியில் வற்புறுத்துவதற்கு அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்கான உடல் அல்லது மன பலமாகும். ஒரு நபர் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் ஒன்றைச் செய்வதற்கு வலிமை மிக்க ரீதியில் கட்டாயப்படுத்தப்படலாம்.

பயம்

பயமானது மிகையாக அல்லது பழிக்குப்பழி வன்முறையாக உள்ளத்திலிருந்து வர வழக்கப்படும். இது பயம் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தை விட பயமுள்ள நிலையில் தீமை செய்பவரை இன்னும் அதிகமாக வன்முறை யாளராக மாற ஊக்குவிக்கும். மேலும் இது பாதிக்கப்பட்டவரை வன்முறையுடனான பழிக்குப்பழியை மேற்கொள்ள தூண்டும். பாதிக்கப்படுபவர் மற்றும் தீமை செய்பவர் அனைத்து வன்முறைச் செயல்களிலும் ஒரு தீமை செய்பவர் மற்றும் ஒரு பாதிக்கப் படுபவர் காணப்படுவர். சில சந்தர்ப்பங்களில் வன்முறையில் யார் பாதிக்கப்பட்டவர், யார் தீமை செய்தவர் என்பது தெளிவாக இருக்காது.

வன்முறை என்பது ஒரு தொடர்பாடல்

Merwe (1989) என்பவர், Mckendrick & Hoffman (1990) ஆல் மேற்கோள் காட்டப் படுகிறார். இவர்களின் வாதம், வன்முறை யானது கட்டாயப்படுத்தல். இது பகை வருடன் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதற் கானதொரு வழியாக மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

வன்செயலின் இயல்பு

ஒரு வன்செயலானது உணர்ச்சி வசப்படாத வகையில் திட்டமிடப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம் அல்லது தீவிர உணர்ச்சி காரணமாக திடீரென எழுச்சி பெற்று தானாகவே நடைபெற்றதாகவும் இருக்கலாம்.

வன்முறையானது உயர் மதிப்பு மற்றும் உரிமையை சீர்குலைக்கும்

எந்தவொரு வன்முறைச் செயலும் ஒரு தனிநபரின் மேன்மையையும், உரிமையையும் சீர்குலைச் செய்யும் இதில் எவ்வகையான வன்முறை வடிவம் என்பது விடயமல்ல. (உடலியல் ரீதியான, உணர்ச்சி ரீதியான, உளவியல் ரீதியான, பாலியல் ரீதியான, வாய்மொழி ரீதியான

அல்லது சொத்துக்களை அழித்தல் போன்ற வன்முறை வடிவங்கள் அனைத்திலும் இது இடம்பெறும்.)

வன்முறை தனிப்பட்ட எல்லையில் வரம்பு மீறி உள்ளுழையும்.

பொதுவாக, வன்முறைச் செயல் தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் உடல் சார்ந்த எல்லையில் எல்லை மீறி நுழையும்.

வன்முறை எவ்விடத்திலும் நேரிடும்.

வன்முறை வெளிப்பாட்டுக்கான பின்னணி அமைப்பானது பொதுவானதாக அல்லது தனிப்பட்டதாக அமையலாம், ஆனால் வீட்டு வன்முறை பெரும்பாலும் தனிப்பட்டதாகவே இருக்கும்.

வன்முறையானது வேண்டுமென்று செய்யப்படும் எதிர்ச்செயலாக இருக்கும்

வன்முறை பெரும்பாலும் வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் எதிர்ச்செயலாக இருக்கும். உதாரணமாக கூடுதலாக பெரியவர்களே அதிகமான வன்முறைச் செயலில் ஈடுபடக் கூடியவர்களாக உள்ளனர்.

வன்முறைக்கு உணர்திறன் அற்றிருத்தலின் சாத்தியப்பாடு

சமூக கற்கை (சமூகத்தின் இயல்பு பற்றிய பூரண அறிவு) அல்லது அறிவுபூர்வமான மீள் கட்டமைப்பு போன்ற செயற்பாக்களினூடாகவே வன்முறைக்கு உணர்திறன் அல்லது எதிர்ப்பு அற்றிருத்தலை அடைய முடியும்.

வன்முறையானது சந்ததிகளிற்கிடையே குற்றம் செய்யத் தூண்டும்.

வன்முறைக்கு உள்ளான அல்லது பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள், பெரியவர்களாகும் போது, அவர்கள் அவ்வன்முறையின் நடத்தைக் கோலங்களை வெளிப்படுத்த முனைவர்.

பொதுவாக ஒரு வன்முறைக்குப் பதிலடி யாகவே மற்றுமொரு வன்முறை அமை கிறது.

பெரும்பாலான நிலைமைகளில், வன்முறை யானது இன்னொரு வன்முறைக்குப் பதிலடி யாக அமைகிறது அல்லது ஒரு அடக்கு முறையின் பிரதிபலனாகவே இன்னொர் வன்முறை அமைகிறது.

தாக்குதல் நடத்தை உடைய நபருக்கு இருக்கும் தனிப்பண்புடைய அம்சங்கள்

தாக்குதல் நடத்தையுடைய நபர்கள் பொது வான தனிப்பண்புடைய இயல்புகளைப் பெற்றிருப்பர். பின்வரும் சில இயல்பம்சங் கள் Storm (2000) என்பவரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன அவையாவன :

- அவர்களிடம் தன் மதிப்பு குறைவாக இருக்கும்.
- அவர்கள் கடும்போக்குடைய உறவு முறை பற்றிய பழங்கதைகள் அனை த்தையும் நம்புவர்கள்.
- அவர்கள் குடும்பத்தில் ஆண் ஆதிக்கத்தையும், ஆண்மை வாய்ந்த பாலியல் வகிபங்கு பற்றிய மாற்றமுடியாத நம்பிக்கையையும் கொண்ட பழமைவாதிகளாக இருப்பர்.
- அவர்கள் தங்களுடைய செயல் களுக்கு மற்றவர்களை குற்றம் சாட்டுவர்.
- அவர்கள் பொறாமை நோயை கொண்டவர்கள்.
- அவர்கள் மதுவை உபயோகிக்கும் போதும், மனைவி தாக்குதலில் இருந்து தப்பிக் கொள்ளும் போதும் மன அழுத்தத்தின் கடுமையான எதிர் விளைவுகளைப் பெறுவர்.
- அவர்கள் தமது சுய கௌரவத்தை மேம்படுத்துவதற்காக பாலியலை அடிக்கடி தீங்கு விளைவிக்கின்ற செயற்பாடாக ஆண்மையைக் குறை க்கும் நோக்கில் பயன்படுத்துவதோடு

அவர்கள் இரு பாலியல்புடையவர்களாகவும் இருப்பர்.

- அவர்களுடைய வன்முறை நடத்தைகள் எதிர்மறை விளைவுகளைக் கொண்டது என்பதை அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள்.
- அவர்கள் குறைவான ஏமாற்றத்தின் தொடக்க நிலையில் இருப்பர், கட்டுப் பாட்டின் வெளிப்புற கவனக் குறை பாடுடையவர்கள்.
- அவர்கள் உணர்ச்சி வயப்பட்ட வகையில் மனைவி மற்றும் குழந்தை களில் தங்கியிருப்பர்.
- அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உகந்த வழிமுறையாக வன் முறையை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும் அவர்கள் குடும்பத்தை சரியாகப் பாராமரிப்பதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட வழியாகவும் அதனைப் பார்ப்பர்.
- வீட்டுப்பிராணிகளையும் குழந்தை களையும் அடிக்கடி துஷ்பிரயோகப் படுத்துதல் அல்லது வன்முறையாக பயமுறுத்துவதை கட்டுப்படுத்தும் நுட்பமாக கொண்டுள்ளனர்.
- அவர்கள் குழந்தைகளாக இருக்கும் போது உடலியல் ரீதியாக அல்லது பாலியல் ரீதியாக துஷ்பிரயோகப் படுத்தப்பட்டிருப்பர் அல்லது அவர்கள் பிறரால் தனிப்பட்ட ரீதியில் நோக்கப்பட்டு துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பர்.
- அவர்களுக்கு தொழில் திருப்தி யின்மை, வேலைப்பற்றாக்குறை அல்லது வேலையின்மை போன்றன உச்ச அளவில் காணப்படும், இது காலாச்சார சீர்த்தன்மையுடன் குடும்பத்தை நடாத்திச் செல்வதற்கு ஆற்ற லற்ற பற்றாக்குறையான உணர்வு களுக்கு அவர்களை இட்டுச்செல்லும்.
- அவர்கள் அவர்களுடைய சொந்த குடும்பங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணிக் கொள்வர்.

- அவர்களுடைய உறவுமுறை எதிர் பார்ப்புக்கள் உண்மைக்குப் புறம்பாக இருப்பதோடு, அவர்கள் தங்களது மனைவிமாரை, மனைவிக்கான வகி பங்கின் வரைவிலக்கணத்தின் படி இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதை எதிர் பார்ப்பர். ஆனால் இவ்வாறான எதிர் பார்ப்புக்கள் பல தடவை சொல்லப் படாததாகவே இருக்கும்.
- அவர்கள் ஆயுதங்களுடன் முன்ஈடு பாடு கொண்டிருப்பர்.

Mckendrick & Hoffman (1990) போன்றோர் பின்வரும் இயல்புகளையும் இணைத்தனர்.

- அவர்களுக்கு அவமான உணர்வு, சுய வெறுப்பு, சுய மதிப்பு குறைவு போன்ற பண்புகள் காணப்படும்.
- அவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டுப்பாட்டை இழந்து விட்டோம் என்கின்ற மனநிலையைக் கொண்டிருப்பார்கள்.
- அவர்கள் கோபமுடையவர்களாகவும், ஆழமான மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளானவர்களாகவும் இருப்பர்.
- அவர்கள் நிராகரிப்பு, அறிவார்ந்த செயற்பாடு (பேச்சு, எழுத்து) போன்றவற்றை பொதுவான பாதுகாப்புப் பொறிமுறையாக பயன்படுத்துவார்கள்.
- அவர்கள் தாம் அச்சுறுத்தப்படும் உணர்வுகளுக்கெதிராக பகைமை, பின்வாங்கல் மற்றும் அடிப்படை துஷ்பிரயோகம் எனப் பவற்றை பாதுகாப்பிற்காக பயன்படுத்துவர்.
- சிலர் குழந்தைகள் போன்று துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுவர்.

Edleson & Tolman (1994) மேலும் சிலவற்றை இணைத்தனர்.

- அவர்கள் தன்முனைப்புப் பற்றாகக் குறையைக் கொண்டிருப்பர்.

- அவர்கள் உளவியல் பிறழ்வுகளைக் கொண்டிருப்பர்.

வீட்டு வன்முறையின் விளைவுகள்

வீட்டு வன்முறையின் விளைவுகள் ஒரு நீண்ட காலப்பகுதிக்கு பல்வேறு திசைகளிலும் பரவிச் செல்லும். தீங்கு செய்பவர் தவிர வேறு பலரின் வாழ்க்கையுடனும் நேரடியாக பாதிக்கப்படுபவரின் வாழ்க்கையுடனும் இதன் விளைவுகள் தொடர்புபட்டிருக்கும்.

பாதிக்கப்பட்டவரில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

வீட்டு வன்முறையின் சில உடல்ரீதியான விளைவுகளாக மரணம் மற்றும் காயம் ஏற்படும். வேறு சுகாதாரப் பிரச்சினைகளாக குறைவான சுய மதிப்பு, அவர்களுடைய நெருங்கிய உறவுமுறையின் உறுதியற்ற நிலை, பதகளிப்பு, மனஅழுத்தம் மற்றும் தற்கொலை முயற்சிகள் போன்றன விளைவுகளாகும். வீட்டு வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பலர், விஷேடமாக அதனுடைய மிகத் தீவிரமான வடிவங்களான நெருக்கீட்டிற்கு பிற்பட்ட மனவடுக்கோளாறின் இயல்புகளை நோய்க்குறியாக வெளிப்படுத்துவர். இவ்விளைவுகள் எதிர்காலத்தில் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு அல்லது தாக்குதல் நடத்துபவருக்கு தீவிரமான தீங்கை கொண்டு வருவதை தெரியப்படுத்துகிறது. மேலும் மெய்ப்பாடு சார்ந்த முறைப்பாடுகளையும் கூட இவர்கள் தெரிவிப்பர் (Mckendrick & Hoffman, 1990). வன்முறைச் சூழ்நிலையில் வாழும் பெண், வன்முறைக்குட்படாத தாயை விட பெற்றோருக்கான கோரிக்கைகளை அதிகமாக முன்வைப்பர். பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் இரு முறை கருக்கலைப்புப் பிரச்சினைக்குள்ளாவதோடு நான்கு முறைகள் நிறைக்குறைவான குழந்தைகளைப் பிரசவிக் கின்றார்கள் (Nicro Western Cape, 1998).

பிள்ளைகளில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

வீட்டு வன்முறையின் அளவு அதிகரிப்பதற்கேற்ப குடும்ப வலிமையின் அளவு, திருமண வாழ்வின் திருப்தி மற்றும் பெற்றோர் திருப்தி

போன்றன குறைவடைகின்றன. பிள்ளைகள் உளவியல் தீங்கால் பாதிக்கப்படுவதற்கும் நடத்தை மற்றும் மனவெழுச்சி விருத்தியில் பிரச்சினை ஏற்படுவதற்கும் இது ஏதுவாக உள்ளது. பிள்ளைகளும் கூட வன்முறை யாளர்களாக உருவாக்கப்படுவர். Hotaling & Sugarman (1986) போன்றோரால் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது Finkelhor(1988) என்பவரால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. தனது தகப்பன் தாயை அடிப்பதனை உடன் இருந்து கண்ட கணவன்மார் தனது மனைவிமாரை அதனைவிடவும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அடிப்பதாக கண்டறியப் பட்டது. தனது தாய்மாரால் நேரடியாக துன்புறுத்தப்படுகின்ற அல்லது தாய்மார் துன்புறுத்துவதை உடனிருந்து பார்க்கின்ற சிறுவர்களும் ஒரு வகையான கஷ்டத்தை அனுபவிப்பதால் அவர்களும் மறக்கடிக்கப்பட்ட அல்லது கவனத்திற் கொள்ளப்படாத பாதிப்புக்குள்ளானவர்களாகவே ஆகுகின்றனர். பெற்றோரின் தேவையற்ற கோபம், ஏமாற்றம், உதவியற்ற நிலை போன்றவற்றிற்கு குழந்தைகளே இலக்காகுவர்.

சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

வீட்டு வன்முறையானது ஒரு பொருளாதார, சுகாதார மற்றும் சமூகப்பிரச்சினையாகும் (Campbell & Humphreys, 1993). Edleson & Tolman (1992:8) போன்றோர், பெண் துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து சமுதாயமானது பொருளாதாரச் சமையை விளைவுகளாக அடைந்து கொள்கிறது எனக்குறிப்பிட்டனர். வீட்டு வன்முறையிலிருந்து இறப்புக்கள் விளைவாகக் கிடைப்பதனூடாக சமுதாயமானது அதனுடைய பெறுமதிமிக்க உறுப்பினர்களை இழந்துவிடுகிறது. வீட்டு வன்முறைக்குள்ளானவர்கள் சில வேளைகளில் அதிகம் பாதிக்கப்படுவதோடு உதவியற்றவர்களாகவும் ஆகிவிடுவர். இதனால் சமூக வாழ்வினை மேம்படுத்துவதற்கு பங்களிப்புச் செய்வதில் தோல்வியடைகின்றனர்.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையானது, மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளில் அதிகமாக சிலாக்கிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும்.

பின்வருவன அண்மைக் காலத்தில் ஆய்வாளர்களால் கண்டறியப்பட்ட வீட்டு வன்முறையின் பரவல்களாகும்.

- South Africa வில் ஒவ்வொரு வாரமும் நான்கில் ஒரு பெண் தனது ஆண் நண்பனால் அல்லது கணவனால் தாக்கப்படுகிறாள் (Nicro Western Cape, 1998).
- ஆண்கள் பங்கு கொள்கின்ற ஆகக் குறைந்தது 46 சதவிகிதமான வன்முறை நிகழ்வுகளில் பெண்களின் கண்காணிப்பின் கீழிருக்கின்ற பிள்ளைகள் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளாகுகின்றனர் (VTC Criminology victim survey, 1998).
- ஒரு பெண் உண்மையில் வெளியில் இருந்து உதவியை தேடுவதற்கு முன் சராசரியாக 39 தடவைகள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றாள் (Nicro Western Cape, 1998).
- Lawrence (1992) என்பவர் வீட்டு வன்முறையானது மிகவும் பரவலாகியுள்ளதொரு சமூகப்பிரச்சினை என்ற முடிவிற்கு வந்தார். அடிக்கடி நடக்கின்ற வன்முறை பொலிஸை எதிர்த்துச் சண்டையிடுதலாகும். இது ஏனைய அனைத்து வன்முறைகளைவிடவும் மிகவும் பொதுப்படையாக நடக்கின்ற ஒரு வன்முறை வடிவமாகும். இது எவ்வாறெனினும் வன்முறையின் பரவலுக்கு உறுதியான விளக்கம் ஒன்றை வழங்குதல் மிகவும் கடினமாகும். ஏனெனில் துணைகள் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் புள்ளிவிபரவியல் தரவுகளின் படி திருத்தமற்றவையாகும் (Brehm, 1992). ஒருவரின் ஆய்விலிருந்து மற்றையவரின் ஆய்விற்கு துணை துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படும் கால எல்லையின் வரையறையானது குறிப்பிடத்தக்க மாறலைக் காட்டுகிறது (Doemer & Lab, 1995). ஏனெனில் மிக மிக அதிகமான வீட்டு வன்முறைகளானது தனிப்பட்ட ரீதியில் இரகசியமாக நடைபெறுகின்றன (Finkelhor, 1988).

பெண்கள் துஷ்பிரயோக உறவுமுறையில் தொடர்ந்தும் வாழ்வதற்கு பல்வேறு வகையான காரணிகள் ஏதுவாக உள்ளன. Gilles (1997) என்பவர் வீட்டு வன்முறை என்பது ஒரு தடவை இடம்பெறும் நிகழ்வல்ல, இதனால் பெண்கள் தனது துணைவர் மாறி விடுவார் என்ற நம்பிக்கையில் தொடர்ந்தும் துஷ்பிரயோக உறவுமுறையில் தங்கியிருக்கின்றனர் என குறிப்பிட்டார். அவர்கள் எப்போதும் அவர்களுடைய மாற்றத்திற்கான சூழ்நிலைகள் மற்றும் வாய்ப்புக்களை மீள்மதிப்பீடு செய்து கொண்டே இருப்பர் (Kirkwood,1993). வீட்டு வன்முறையை அனுபவிக்கும் பெரும்பாலான பெண்கள் அதனை ஒப்புக் கொள்வதில்லை (Finkelhor, 1989). அதிகமாக அவளுடைய அல்லது அவனுடைய நண்பர்கள் அவளை அல்லது அவளை அத்துடன் அவனது அல்லது அவளது துணைவரை மிகுந்த சீரியான திருமணம் அல்லது ரீசிறந்த ஜோடி என பார்க்க வேண்டும் என உணரும் ஒரு நபருக்கு அவரது உறவுமுறை அவ்வாறானதல்ல என்பதை வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் சிரமப்படுவதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது (Belshaw & Strutt,1984). சில திருமணங்கள் நம்பிக்கையில் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. அத்துடன் அவர்கள் விட்டு விலக வேண்டும் என்ற நிலையில் இந்த எல்லைகள் அவர்களை சோதிக்கின்றது.

அவர்களுக்கு நம்பிக்கை மூலக்கூறுகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதும், விடாமுயற்சியுடன் செயலாற்றுவதும் விட்டுவிலகிச் செல்வதை விடவும் மிகவும் முக்கியமானதாகும் (Belshaw & Strutt,1984). சிலர் தொடர்ந்திருப்பதற்கு காரணங்கள் எவையெனில் தனித்திருப்பது தொடர்பான இனம் புரியாத பயம் மற்றும் எங்கு வாழப்போகிறோம் என்று தெரியாதிருப்பதும் ஆகும். மேலும், அவர்களுக்கான எதிர்காலம் என்ன என்ற மனஅழுத்தம் அதே போல் வேறிடம் மிகுந்த இல்லாமல் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுமே ஆகும். மேலும் அவர்கள் குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களின் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்வதற்கு பயப்படுகின்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய

குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி கவலைப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு பல ஆண்டுகளாக தங்களுக்கு பழக்கப்பட்ட வீடு மற்றும் வாழ்க்கை முறையோடு ஒட்டியிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் (Belshaw & Strutt). பெரும்பான்மையான பெண்கள் முற்பாது காப்புடன் தொடர்புடைய மற்றும் மாற்று வழிகள் பற்றிய பற்றாக்குறையான அறிவைக் கொண்டுள்ளனர். இதன் விளைவாகவே அவர்கள் தொடர்ந்தும் துஷ்பிரயோக உறவுமுறையில் வாழ்கின்றனர். சில பற்றாக்குறையான சுய மதிப்பு மற்றும் அறிந்து கொள்ளப்பட்ட இயலாமையின் விருத்தி போன்றன அவர்களை நீடித்ததொரு தாக்குதல் சுழற்சியினுள் அகப்படுத்தியுள்ளது (Hoff,1990). பாதிக்கப்பட்ட சிலர் அச்சுறுத்தலான உறவுமுறையில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் பொருளாதாரக் காரணிகள், ஆற்றலின் ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் குறைவான ஆதரவு போன்றவற்றால் அச்சுறுத்தலான உறவுமுறையில் தொடர்ந்தும் வாழ்கின்றனர். பாதுகாப்பிடம் இல்லாத இடங்களும் காணப்படுகின்றன. சில பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி பின் மீண்டும் திருப்புவதற்கான காரணங்களாக, கட்டாயப்படுத்தல் அல்லது மீண்டும் இணைவதற்கான வாக்குறுதிகளை துணைவரிடம் இருந்து பெறுவதாலும், பிள்ளைகள் மீதான அக்கறை போன்றன காணப்படுகின்றன (Bowker, 1983).

பெண்கள் வீட்டு வன்முறைக்கு பல வகையான வழிகளில் பதிலளிக்கின்றனர். அதிகமாக, அவமான உணர்வு மற்றும் பொறுப்புணர்வு, பயத்தினூடான பழிவாங்கல் நடவடிக்கை, சில வருடங்களுக்கு அமைதியாக இருத்தல்(Lauer,1992). இன்னும் சிலர் அமைதியாக இருப்பர். ஏனெனில் அவர்களுடைய கணவனால் செய்யப்படுபவற்றை அவர்கள் திருமண வாழ்வின் ஒரு பகுதி என ஏற்றுக் கொள்வதனாலேயே ஆகும் (Dobash & Dobash,1992).

அவர்களுக்குரிய மனித உரிமைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வுற்ற பெண்கள் அல்லது அவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முடியாத பல பெண்கள் அவர்களுக்கு துஷ்பிரயோகம்

இழைப்பவர்களை திருப்திப்படுத்துவதற்கான அல்லது அவர்களை பொருந்திக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளை தேடுகின்றனர்.

எவ்வாறு அடுத்து இவ்வாறானதொரு நிகழ்வில் இத்தகைய பாதிப்புக்களை குறைக்கலாம் என்ற வகையில் உதவி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு தேவைப்படுகின்ற சக்தி பற்றிய யோசனையும் கவலையும் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. பெண்கள் அவர்களுடைய புகலிடம் மற்றும் தேவைகளை அடையாத போதும் மறுக்கப்படும் போதும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்கின்ற ஆபத்தான நம்பிக்கை பலப்படுத்தப்படுகிறது (Schmidt,1995).

சில பெண்கள் இவ்வாறான திருமணச் சிக்கல்களுக்கு வெளியிலிருந்து கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள உதவிகளின் நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வற்றவர்களாக உள்ளனர் (Belshaw & Strutt,1984). தொழில் வாண்மை ரீதியான உதவியிலிருந்து நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பல ஜோடிகள் காணப்படுகின்றனர். ஆனாலும் அதனை ஒரு போதும் நாடிச் செல்ல மாட்டார்கள். ஏனெனில் தொழில்வாண்மையாளர்களின் கடமை பற்றிய தவறான அபிப்பிராயம் மக்களிடம் காணப்படுகிறது. அவர்கள் உறவுமுறையில் தீவிரமான சிக்கல் ஏற்படும் போது மட்டுமே இவ்வாறான உதவிகள் பெறப்பட வேண்டும் என நம்புகின்றனர் (Brehn,1992). இவ்வாறான சமூக சேவையாளர்களுடன் இணைத்துப் பேசப்படுகின்ற வழக்கள் காரணமாக சிலர் சமூக சேவையாளர்கள் போன்ற முகவர்களை தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை (Kirkwood, 1993).

இவ்வாறான சமூக, மருத்துவ, சட்ட ரீதியான நிறுவனங்கள் மேற்கொள்கின்ற கடுமையான நடவடிக்கைகள் ஆணாதிக் கத்தை அல்லது ஆண்களின் வன்முறையை வெளிப்படையாக அல்லது மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்வதால் அல்லது அதனைக் கவனத்திற் கொள்ளாது அசட்டை செய்வதாலும் பெண்களையே குறை காண்பதாலும், இப்பிரச்சினைகளிற்கான தீர்வுக்கு பெண்களையே பொறுப்பேற்கச் செய்வ

தாலும் இம்முகவர்களை நாட சில மக்கள் தயக்கம் காட்டுகின்றனர் (Dobash & Dobash,1992). வீட்டு வன்முறையை முறையிடுவதிலுள்ள தயக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்ட நோக்கலை Schmidt (1995) ஆதரிகின்றார். மேலும் அவர் பல பெண்கள் பொலிஸாரை அழைக்கப் பயப்படுவது, பொலிஸார் சென்ற பின் எதிர்கொள்ள வேண்டிய அதிகரித்த வன்முறை மீதான பயத்தினாலாகும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றார். பொதுவாக, பெண்கள் திருமண பந்தத்தில் கருத்து வேறுபாடுகளிற்கு முகங்கொடுப்பதற்குக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதாலும் அவர்கள் அதில் ஈடுபாடு குறைந்தவர்களாக இருப்பதாலும் பொலிஸாரை அழைப்பது ஒரு சாமர்த்தியமற்ற தெரிவாக அவர்களால் நோக்கப்படுகிறது (Bowker, 1983). சிலர் முதல் அழைப்பாக குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களின் உதவியைத் தேடுகின்றனர் (Lupton & Gillespie,1997). அவர்களுள் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையானோரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாக இல்லாவிட்டாலும் வேறு சில பெண்கள் அவர்களின் தாய் வீட்டிற்குத் திரும்புகின்றனர். அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற தனிப்பட்ட குறைபாடுகள் அவர்களின் குடும்பங்களின் நற்பெயரிற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்துவதை அவர்கள் கருத்திற் கொள்வதில்லை (Lupton & Gillespie,1997).

வேறு சில நிலைமைகளில், பெண்கள் அவர்களின் கணவரைக் கொலை செய்கின்றனர். வருடக் கணக் கான ஆணாதிக் கத்தின் விளைவாகவே இது நடைபெறுகின்றது (Dobash & Dobash,1992). குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான பெண்கள், அவர்களின் வாழிடம் அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வை வழங்காவிட்டாலும், அவர்கள் அங்கேயே அவர்களிற்கொரு புகலிடத்தைத் தேடுகின்றனர். வாழிடங்கள் என்பவை பெண்களிற்கு பாதுகாப்பு, புத்துயிர்ப்பு, உளவள ஆலோசனை மற்றும் ஏனைய ஆதர சேவைகளைப் பெறக்கூடியதும் மற்றும் எதிர்காலத்திட்டங்களை உறுதி செய்கின்ற இடமாகவும் அமைய வேண்டும் (Bowker,1983). சில பெண்கள் அவர்களாகவே தமது கணவன்மாரின் வலிந்து தாக்கும் குணாதிசயங்களை கணவருக்கு புரியவைக்கின்றனர் அல்லது வேறு

சில முறைசாரா ஆதரவு வலையமைப்புக்களின் உதவியுடன் இதனை மேற்கொள்கின்றனர் (Bowker,1983).

இன்னும் தொடர்ச்சியாகத் துஷ்பிரயோகத்திற்குட்பட்டு வருகின்ற பெண்கள், வன்முறைக்கு எதிராக சவால் விடுப்பதற்கும், அதிலிருந்து தப்புவதற்கான வழியை ஒழுங்கமைப்பதற்கும் முன்வருகிறார்கள் (Dobash & Dobash,1992). இவ்விடயத்தில் ஆண்கள் பெண்களை தோற்கடிக்கச் செய்வது பெண்களால் எதிர்த்து நிற்கப்படுவதால். இவ்வாறான குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான பெண்கள் வளர்ச்சி அடைகின்றனர்.

தொகுப்புரை

வீட்டு வன்முறை பற்றிய இவ்வாய்வானது, வன்முறையைத் தோற்றுவிக்கின்ற பல வகையான காரணிகளையும், அதன் வடிவங்களையும் விபரிக்கின்றது. இவ்வன்முறையின் வடிவங்கள் ஒரு கணிசமான பொதுக் காரணிகளைத் தருகின்றன. துன்புறுத்தும் இயல்புடைய ஆண்கள் பொதுப்படையான, தனிப்பட்ட குணம் சங்களை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். வீட்டு வன்முறையானது ஒரு பரந்தளவிலான சமூகப் பிரச்சினையாகக் காணப்படுவதால் அது ஒவ்வொருவரையும் பல்வேறுபட்ட வழிகளில் பாதிக்கின்றது. பெண்கள் பிரச்சினைகளிற்கு நேரடியாக முகங்கொடுத்து அல்லது அவர்களின் கணவன்மாரை வீட்டு விலகி இவ்வீட்டு வன்முறைக்கு பதிளிக்கின்றனர். தம்மைத் துன்புறுத்துகின்ற கணவரை வீட்டு விலகாமல் அவ்வன்முறையில் தொடர்ந்திருப்பதற்கும் அவர்களிற்கு பல காரணங்கள் உண்டு.

வீட்டு வன்முறையானது பாரியதொரு பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அதன் உண்மையான விஸ்தீரணத்தை அளவிட முடியாதுள்ளது. பெறப்பட்ட தகவல்களின் படி உலகில் நாற்பது சதவீதமான பெண்கள் தங்களது வாழ்க்கையின் சில கட்டங்களில் வன்முறையினை சந்தித்துள்ளனர். இது

அண்மையில் இல் உலக சுகாதார அமைப்பினால் தொழில் மயமான நாடுகளிலும் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளிலுமிருந்து பெறப்பட்ட சராசரியான தகவலே ஆகும்.

பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறையானது கலாசார ரீதியாகவும், சமய ரீதியாகவும், சாதி ரீதியாகவும், இன ரீதியாகவும் இடம்பெற்றது. இருப்பினும் வீட்டு வன்முறையின் இயல்பு மிகவும் பரந்த முறையில் அதிகார பூர்வமாகவும் தனிப்பட்ட ரீதியாகவும் சமூகக் கட்டமைப்பில் வைத்து ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. பெண்களுக்கு எதிரான வீட்டு வன்முறைகள் ஆய்வில் குறிப்பிட்டதை விட அதிகமானது. ஏனெனில், ஆய்வில் பல வன்முறைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதிகார பூர்வ பதிவுகளை விட வன்முறைகள் பற்றி தனிப்பட்ட ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் உள்ள பதிவுகள் மிக அதிகமாகவே உள்ளது. எனினும் அவர்களும் வன்முறைகளின் உண்மையான அளவினை அளவிட முயற்சித்தனர். பல காரணங்களுக்காக குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளை ஆய்வாளர்களால் பதிய முடியாமல் போயிற்று என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

நூற்பெயர்க்கோவை

- Barnett, O.W., Muller- perim, C.L and Perirn, R.D. (1997) Family violence across the life span. London: Sage Publications.
- Bowker, L.H. (1983) : Beating wife-beating. Toronto: Lexington Books.
- Brubaker, T.H. (1993) Family relations: Challenges for the future. London: Sage Publications.
- Buzawa, E.S. and Buzawa, C.G. (1996) : Domestic violence: The criminal justice response.
- Campbell, J.and Humphreys, J. (1993) Nursing care of survivors of family violence.Chicago: Mosby.
- David Levinson (1989) Family violence in a cross cultural perspective, by Newbury Park, California: Sage Publications, Inc.,
- Doemer, W. G and Lab, S.P (1995) : Victimology. Ohio: Anderson Publishing Company.
- Fidkelhor, D. (1988) Stopping family violence: Research priorities for coming decade. London: Sage Publications.
- Frude, N. (1993)Understanding family problems a psychological .approach. New Yark: John Wiley and sons.
- Hersen, M. (1988) Handbook of family violence. New York: Plenum Press.
- Monachie, M. and Van Zyl, M. (1994) : Promoting personal safety for women: Women Set an agenda for policy formulation. Pretoria: Human Science research.
- Nisonoff, L., & Bitman, I. (1979). Spouse abuse: Incidence and relationship to selected demographic variables. *Victimology: An International Journal*, 4(1),
- Oblin, L. and Tonry, M. (1989) Family violence. Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Oblin, L. andTonry, M. (1989)Family violence. Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Schomstein, S.L. (1997) Domestic violence and health care: What every Professional needs to know. Thousand Oaks: Sage Publication.
- Straus M. A. (1979) : Determinants of Violence In the Family ó Towards a Theoretical Integration, New York: Free. Press.
- Straus, M. A. (1979). Measuring intrafamily conflict and violence: The Conflict Tactics (CT) scales.*Journal of Marriage and the Family*, 41,
- Straus, M.A., Gelles, R., & Steinmetz. S. (1980). Behind closed doors: Violence in the Americanfamily. New York: Anchor Books.
- Szinovacz, M. E. (1983). Using couple data as a methodological tool: The case of marital violence. *Journal of Marriage and the Family*, 45, Thousand Oaks: Sage Publication.
- Walker, L. (1989). Psychology and violence against women. *American Psychologist*, 44(4),